

1. І пішов Давид звідти, і втік до печери Адуллам. А брати його та весь дім батька його почули про це, та й посходилися до нього туди.

2. І позбиралися до нього кожен пригноблений, і кожен, хто був задовжений, і кожен огірчений в душі, і він став над ними провідником. І було їх із ним близько чотирьох сотень люда.

3. І пішов Давид ізвідти до Моавської Міцпи, та й сказав до моавського царя: Нехай прийде батько мій та мати моя, і будуть із вами, аж поки я буду знати, що зробить мені Бог.

4. І він привів їх до моавського царя, і вони осілися з ним на всі дні Давидового перебування в твердині.

5. А пророк Гад сказав до Давида: Ти не будеш сидіти в твердині, іди, і перейдеш собі до Юдиного краю! І пішов Давид, і прийшов до лісу Херет.

6. І почув Саул, що пізнаний Давид та люди, хто з ним. А Саул сидів у Гів'ї під тамариском на узгір'ї, а спис його був у руці його, і всі його раби стояли при ньому.

7. І сказав Саул до слуг своїх, що стояли при ньому: Послухайте, веніяминівці! Чи вже ж Єссеїв син дасть усім вам поля та виноградники? Чи вже ж настановить усіх вас тисячниками та сотниками,

8. що всі ви змовилися на мене, і не донесли до вуха мого, що син мій склав умову з Єссеєвим сином, і ніхто з вас не змилосердився надо мною, і не відкрив мені, що син мій поставив мого раба чатувати на мене, і те діється і цього дня?

9. І відповів ідумеянин Доег, а він стояв при Саулових слугах, і сказав: Я бачив Єссеевого сина, що приходив до Нова, до Ахімелеха, Ахітувового сина,

10. і він питав для нього Господа, і дав йому поживи на дорогу, і дав йому меча филистимлянина Голіята.

11. І послав цар покликати священника Ахімелеха, сина Ахітувового, та весь дім його батька, священників, що в Нові. І всі вони прибули до царя.

12. А Саул сказав: Слухай но, сину Ахітувів! А той відказав: Ось я, мій пане!

13. І сказав до нього Саул: Нащо ви змовилися на мене, ти та Єссеїв син, коли ти дав йому хліба та меча, і питав для нього Бога, щоб повстав він на мене й чигав, як цього дня?

14. І відповів Ахімелех цареві та й сказав: А хто серед усіх рабів твоїх вірний, як Давид, царів зять, і має приступ до тайної ради, і шанований у твоєму домі?

15. Хіба сьогодні зачав я питати для нього Бога? Борони мене Боже! Нехай цар не кладе закиду на раба свого та на весь дім батька мого, бо в усьому тому твій раб не знає нічого, ані малого, ані великого.

16. А цар сказав: Конче помреш, Ахімелеху, ти та весь дім батька твого!

17. І сказав цар слугам, що стояли при ньому: Підійдіть, і повбивайте Господніх священників, бо й їхня рука разом із Давидом, бо вони знали, що втікає він, та не донесли до вуха мого. Та не хотіли цареві раби простягнути свої руки, щоб діткнутися до Господніх священників.

18. Тоді цар сказав до Доеґа: Підійди ти, і вдар священників! І підійшов ідумеянин Доеґ, та й ударив священників, і вбив того дня вісімдесят і п'ять чоловіка, що носять лляного ефода.

19. А Нов, священиче місто, цар побив вістрям меча все, від чоловіка й аж до жінки, від дитини й аж до немовляти, і вола, і осла, і дрібну худобину, усе побив вістрям меча.

20. Та втік один син Ахімелеха, Ахітувового сина, а ім'я йому: Евіатар. І втік він до Давида.

21. І Евіатар доніс Давидові, що Саул повбивав Господніх священників.

22. А Давид сказав до Евіатара: Я знав того дня, що там ідумеянин Доеґ, який конче розповість Саулові. Я став причиною загибелі всіх душ дому твого батька!

23. Зостанься ж зо мною, не бійся, бо той, хто шукатиме моєї душі, шукатиме й душі твоєї, та ти будеш стережений у мене.